॥ पत्रं १०५ ॥

तापसी । सर्वदमन । शकुन्तलावदनं प्रेक्षस्व ।

बालः । कुत्र वा मे ऽङ्कुका ।

उभे । नामसादृश्येन वञ्चितो मातृवत्सलः ।

द्वितीया । वत्स । अस्य मृत्तिकामयूरस्य रम्यत्वं पश्येति भणितो ऽसि ।

बालः । अङ्कुके । रोचते म एष भद्रमयूरकः ।

प्रथमा । अहो । रत्नाकरण्डकमस्य मणिबन्धे न दृश्यते ।

उभे । मा खलु मा खलु । एतदविलम्ब्य कथं गृहीतमनेन ।

प्रथमा । शृणोतु महाराजः । एषापराजिता नामौषधिरस्य जातकर्मसमये भगवता मारीचेन दत्ता । एतां किल मातापितरावात्मानं च वर्जयित्वापरो भूमिपतितां न गृह्णाति ।

प्रथमा । ततस्तं सर्पो भूत्वा दशति ।

॥ पत्रं १०६ ॥

उभे । अनेकशः ।

द्वितीया । सुव्रते । एहि । इमं वृत्तान्तं नियमव्यापृतायै शकुन्तलायै निवेदयावः ।

बालः । मुञ्च मां । यावदङ्कुकायाः सकाशं गमिष्यामि ।

बालः । मम खलु तातः दुष्यन्तः । न त्वं ।

शकुन्तला । विकारकाले ऽपि प्रकृतिस्थां सर्वदमनस्यौषधिं श्रुत्वा न म आशासीदात्मनो भागधेयेषु । अथवा । यथा सानुमत्याचष्टं । तथा संभाव्यत एतत् ।

शकुन्तला । न खल्वार्यपुत्र इव । ततः क एष इदानीं कृतरक्षामङ्गलं दारकं मे गात्रसंसर्गेण दूषयति ।

बालः । अङ्कुके । क एष पुरुषो मां पुत्रेत्यालिङ्गति ।

॥ पत्रं १०७ ॥

शकुन्तला । हृदय । समाश्वसिहि समाश्वसिहि । परित्यक्तमत्सरेणानुकम्पितास्मि दैवेन । आर्यपुत्रः खल्वेषः ।

शकुन्तला । जयतु जयत्वार्यपुत्रः ।

बालः । अङ्कुके । क एषः ।

शकुन्तला । वत्स । ते भागधेयानि पृच्छ ।

शकुन्तला । उत्तिष्ठत्वार्यपुत्रः । नूनं मे सुचरितप्रतिबन्धकं पुराकृतं तेषु दिवसेषु परिणाममुखमासीत् । येन सानुक्रोशो ऽप्यार्यपुत्रो मयि विरसः संवृत्तः । अथ कथमार्यपुत्रेण स्मृतो दुःखभाग्ययं जनः ।

॥ पत्रं १०८ ॥

शकुन्तला । आर्यपुत्र । एतत्तदंगुलीयकं ।

शकुन्तला । विषमं कृतमनेन । यत्तदार्यपुत्रस्य प्रत्यायनकाले दुर्लभमासीत् ।

शकुन्तला । नास्मै विश्वसामि । आर्यपुत्र एवैनद्धारयतु ।

शकुन्तला । जिह्रेम्यार्यपुत्रेण सह गुरुसमीपं गन्तुं ।

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/kalidasa1842/0153
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.